

Itt születtem

Ilyennek látjuk Polyánt a Nagykaszálóról

Római katolikus templomunk 200 éves

A világháborús hősök emlékműve

Polyán és Kézdiszentkereszt – e két néven ismert a mi szülőfalunk. Születésekor Polyánnak keresztelték, ezen a néven szerepel egy 1332-es pápai tizedjegyzékben, az első olyan dokumentumban, amely létezéséről említést tesz. A Polyán szó szláv eredetű, erdei tisztást jelent. A falu 1905-ben vette fel a Kézdiszentkereszt nevet azon az alapon, hogy templomát a Szent Kereszt megtalálásának tiszteletére szentelték fel.

Polyán csodálatos fekvésű, felső-háromszéki, borvizes falu a Perkő hegység keleti oldalán, 600 méter tengerszint fölötti magasságban, Kézdivásárhelytől 10 kilométerre, a Brassó-Bereck vasútvonal mentén.

A szájhagyomány úgy tartja, hogy a falu eredetileg nem a jelenlegi helyén feküdt. Amolyan vándorló településnek tartották, amely – akárcsak a népmesékben – harmadszorra lelt rá az igazira, vagyis az otthonára. Bölcsőhelye a Kászon patakának bal partján elterülő Szent János nevű dűlőben volt. Ellenséges – valószínűleg tatár – támadások miatt az ősi helyet elhagyva a falu lakói „átbolyongtak” a Perkő lábánál elterülő Bolygó nevű helyre. Itt sem találtak alkalmas viszonyokat, ezért, és főleg az időközben felfedezett borvízforrás miatt, átköltöztek a falu mai helyére.

A monda szerint a Bolygóban lakó, vadászni szerető Bölöni testvérek bukkantak rá a borvízforrásra, miközben egy szarvast üldöztek. Vittek a vízből az otthoniaknak, és megmutatták a helyet, ahol a felszínre tör. A „savanyú ízű” víznek csodatevő hatást tulajdonítottak, s lassan-lassan áttelepedtek annak közelébe.

A mi falunknak sem folyója, sem tava, de még igazi pataka sincs. De mindezekért az ásványvíz kárpótol. A polyáni borvizet 1892-től palackozták és forgalmazták. A messze földön híressé vált vízről így írt dr. Csanádi Gusztáv az 1900-as évek elején: „Kiváló lúgos, vasas

összetételénél, kellemes, üdítő ízénél és jelentékeny szénsav- és lítiumtartalmánál fogva a savanyúvizek között méltán első helyet foglal el.” A polyáni borvíznek több elnevezése is volt: Vénusz, Mariska, Nemere, Kristály és Polyán.

Ma már nem palackozzák, de a falubeliek onnan viszik a friss borvizet, hogy szomszójukat olthassák.

A falu határában kitermelt kárpáti homokkő tette lehetővé a kőfaragás mesterségének kialakulását. Számos kapuláb, sírkő, emlékmű tanúskodik kőfaragóink hozzáértéséről.

Kézdiszentkereszten két templom is található: a római katolikus templom 200 éves, a görög katolikus templomot 1760-ban építették.

Iskolánk a Főút mentén található. Az I–IV. osztályban 64-en tanulunk Pál Adél, Kádár Tünde, Lénárt Piroska és Gábor Judit tanító néni irányításával. Az óvodában 55, az V–VIII. osztályban pedig 77 gyermek tanul.

Szeretünk tanulni, versenyeken jó eredményeket érünk el, műsoros előadásokat tartunk minden ünnepen. Iskolánkban van furulyacsoportja, amelynek tagja osztályunk minden tanulója. Nagyon sok magyar népdalt ismerünk, szeretünk énekelni, népdalversenyeket szervezünk. Ilyenkor mindig viseljük a hagyományos polyáni székelyruhát. Megtanultuk nagyapáink hagyományos táncát, a polyáni sormagyart, melyet ünnepek alkalmával eltáncolunk.

Kirándulásaink során bejárjuk falunk határát, szeretünk a természetben barangolni. Vigyázunk környezetünk tisztaságára, szemégyűjtő tevékenységeket kezdeményezünk. Autóbuszos kirándulásokon bejárjuk Kovászna, Hargita és Brassó megye nevezetes helyeit.

A polyaniiskola.ro honlapon többet is megtudhattok rólunk, betekintést nyerhettek iskolánk életébe.

**Összeállították
Gábor Judit tanító néni
és a negyedik osztályosok.**

A jobbágytelkiek helyesbítése szerint a falunak két Balla Antal nevű szülöttje van, az egyikük a Jobbágytelki Népi Együttest, a másikuk a Bekecs Együttest vezette.

A kőbánya homokkő falai

A millecentenáriumi kereszt

A népdalverseny iskolánk ünnepe

Az I–IV. osztály apraja-nagyja